

Acatistul Maicii Domnului la Icoana cu șapte săgeți

Icoana Maicii Domnului „**cu șapte săgeți**” sau „**îmblânzirea inimilor împietrite**” este prăznuită la sărbătoarea Întâmpinării Domnului (2 februarie), în Duminica Tuturor Sfinților, dar și în ziua dinaintea ajunului sărbătorii Adormirii Maicii Domnului (13 august).

Icoana este legată de profeția bătrânului Simeon, consemnată de Sfântul Evanghelist Luca: „... *și prin sufletul tău va trece sabie.*”

Profeția se referea la momentul când Maica Domnului avea să cunoască suferința despărțirii de Fiul ei iubit, răstignit înaintea ochilor săi, pe Cruce. Maica Domnului este prezentată singură, străpunsă de săgeți:

patru în partea stângă și trei în cea dreaptă.

În alte reprezentări, apar trei săgeți în dreapta, trei în stânga, și una verticală, dedesubtul acestora. De aceea, anumiți teologi consideră că există, de fapt, două Icoane diferite: una fiind „Șapte Săgeți” și

alta „Îmblânzirea inimilor împietrite”, după modul dispunerii săgeților, ca unică referință. Alții, consideră aparținând aceleiași tip de Icoană, cu același număr de săgeți (7), care simbolizează maxima suferință. Există numeroase Icoane ale Maicii Domnului „Șapte Săgeți” și copii ale lor, una dintre ele este mai cunoscută, prin minunile înfăptuite este cea din Biserița de lângă Vologda, Rusia. Icoana a fost amplasată în clopotnița Bisericii de lângă râul Toșin, dar cu trecerea timpului, nu se știe de ce, a fost întoarsă cu fața în jos și transformată în simplă ... scândură. Dumnezeu nu a îngăduit mult timp o asemenea situație și un om simplu din zonă (districtul Kandikov), care suferea de mai multe boli, a avut un vis prin care era îndemnat să caute Icoana din clopotniță și să se roage înaintea ei, căci se va vindeca. Omul, încrezător și bucuros, a venit la locul indicat. Dar cei ce răspundeau de clopotniță nu l-au luat în seamă și nu i-au dat voie să caute nici o Icoană. Abia a treia oară când a venit cu mare rugămintă, acel bolnav a fost îngăduit în dorința sa, mai mult din milă. El a găsit Icoana, a curățat-o, s-a închinat ei și s-a vindecat. O lungă perioadă de timp aceasta nu s-a mai făcut remarcată prin minuni, până în anul 1830, când în Vologda a izbucnit o epidemie de holeră. Localnicii, deznădăjduiți, au făcut procesiune cu Icoana „Șapte Săgeți” și în puțină vreme boala a încetat în oraș. Atunci s-a stabilit o zi de cinstire a Icoanei, care a

fost recunoscută oficial ca fiind „Făcătoare de Minuni”. Au urmat alte vindecări, ale multora, iar la momente grele pentru popor, Icoana a plâns: spre exemplu, în ziua de 12 august 2000, când s-a distrus submarinul Kursk, dar și la 11 septembrie 2001, când au fost distruse Turnurile Gemene din New York. Și copiile acestei Icoane sunt Făcătoare de Minuni. Icoana este cunoscută, prin urmare, ca ajutoare în suferințe și dureri extrem de grele.

Rugăciunile începătoare:

De este preot, începe așa: Binecuvântat este Dumnezeu nostru totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Iar de nu este preot, se zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi! Amin!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție!

Împărate Ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindeni ești și pe toate le îplinești, Vistierul Bunătăților și Dăătorul de Viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește Bunule sufletele noastre!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără-De-Moarte, miluiește-ne pe noi! (de 3 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh! Și acum și pururea și în vecii vecilor! Amin!

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi! Doamne, curățește păcatele noastre! Stăpâne, iartă fărădelegile noastre! Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru Sfânt Numele Tău!

Doamne miluiește! (de 3 ori) Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh! Și acum ...! Amin!

Tatăl nostru, Carele ești în Ceruri, Sfințească-se Numele Tău! Vie Împărăția Ta! Facă-se Voia Ta! Precum în Cer așa și pe Pământ. Pâinea noastră, cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri! Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean! Amin.

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și Numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor! Amin!

Ușa milostivirii deschide-o nouă, BineCuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne izbăvim prin Tine de nevoi, că Tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl ATotȚiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, ...

Doamne miluiește! (de 12 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh! Și acum și pururea și în vecii vecilor! Amin!

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu! (o închinăciune)

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu! (o închinăciune)

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru! (o închinăciune)

Psalmul 142:

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită în lăuntru meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab' auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce Fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor care se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața Mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac Voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău Cel Bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru Numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh! Și acum și pururea și în vecii vecilor! Amin!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, Slavă Ție!

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru Numele Domnului!
(de 3 ori)

Troparul la cinstirea Icoanei:

Despietrește inimile noastre cele învrăjbite, Născătoare de Dumnezeu, iar năvălirile celor ce ne urăsc le potolește și toată strâmtorarea sufletului nostru o contenește! Ridicând ochii la Icoana Ta cea Sfântă ne umilim în fața suferinței și milostivirii Tale pentru noi și rănila Ți le sărutăm, iar de săgețile noastre care Te străpung ne înfricoșăm. Ci, Tu, Maică PreaMilostivă, nu ne lăsa să pierim în împietrirea noastră și din pricina nemilostivirii celor apropiați, căci ești cu adevărat despietirea inimilor învrăjbite.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh! Și acum și pururea și în vecii vecilor! Amin!

Apoi :

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până

acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50:

Miluieste-mă, Dumnezeule, după Mare Mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, ...

Condacul 1:

Alesei Fecioare Maria, Celei mai presus de toate fiicele pământului, Maicii Fiului lui Dumnezeu pe care L-a dat pentru mântuirea lumii, cu umilință îi strigăm: caută la viața noastră cea mult necăjită, amintește-ți durerile și suferințele pe care le-ai îndurat, ca Una ce ești de o fire cu noi și fă cu noi după milostivirea ta, ca să strigăm ție: **Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!**

Icosul 1:

Îngerul ce a vestit păstorilor din Betleem Nașterea Mântuitorului lumii, împreună cu Puterile Cerești au cântat: *«Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!»* Iar Tu, Maică, n-ai avut unde să-Ți pleci capul și ai născut pe Fiul Tău în staul, înfășându-L în scutece și punându-L în iesle. Cunoscând tristețea sufletului Tău îți cântăm așa:

Bucură-Te, că pe Fiul Tău, cu glasul gurii Tale L-ai mângâiat!

Bucură-Te, că Pruncul Cel veșnic cu scutece L-ai înfășat!

Bucură-Te, că pe Cel ce ține lumea, cu lapte L-ai hrănit!

Bucură-Te, că staulul dobitoacelor ca un Rai s-a arătat!

Bucură-Te, că Tron de Heruvimi, pe pământ Te-ai arătat!

Bucură-Te, că în naștere și după naștere, Tu Fecioară ai rămas!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul al 2-lea:

Văzând Dumnezeiescul Prunc culcat în iesle, au venit păstorii să se închine, vestind cele spuse de Înger despre Acesta. Iar Maria păstra cuvintele acestea în inima ei. Și după opt zile Pruncul a primit numele Iisus ca Om, după Lege. Văzând smerenia ta Maică și Fecioară, îi cântăm lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 2-lea:

Având credință statornică în Dumnezeu și împlinind Legea, într-a 40-zi au adus la Templu pe Iisus părinții Săi și L-au pus înaintea Domnului, împreună cu jertfele de curățire cum era scris în Lege; noi, însă cântăm așa:

Bucură-Te, că pe Făcătorul lumii, în Templu L-ai adus îndată!

Bucură-Te, că de Dreptul Simeon, cu bucurie ai fost întâmpinată!

Bucură-Te, Una curată între femei binecuvântată!

Bucură-Te, căci Crucea ta, cea cu suferințe împodobită, cu smerenie o ai purtat!

Bucură-Te, că Voia lui Dumnezeu, totdeauna ai ascultat!

Bucură-Te, că pildă de răbdare și de smerenie ne-ai arătat!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul al 3-lea:

Cu putere de Sus ai fost întărită, Maica Domnului, când ai auzit cuvintele Dreptului Simeon: *«Acesta este spre căderea și ridicarea multora în Israel și ca un semn care va stârni împotrivire și prin sufletul tău va trece sabie ca să descopere gândurile multor inimi»*. Atunci mâhnire mare a străpuns inima Născătoarei de Dumnezeu, ce a strigat cu durere Celui de sus: **Aliluia!**

Icosul al 3-lea:

Plănuind Irod să nimicească pe Prunc, a trimis săucidă pe toți copiii Betleemului, de doi ani și mai jos, după timpul pe care-l aflase de la Magi. Dar după Porunca lui Dumnezeu dată prin Înger lui Iosif în vis, a fugit întreaga familie sfântă în Egipt și a rămas acolo șapte ani până la moartea lui Irod. De aceea îți cântăm așa: **Bucură-Te**, că greul călătoriei cu dragoste l-ai suferit! **Bucură-Te**, că idolii au căzut, de Puterea Fiului tău biruiți!

Bucură-Te, că între necredincioși 7 ani ai petrecut!

Bucură-Te, că din Egipt cu Pruncul și cu Iosif în Nazaret ai venit!

Bucură-Te, că aici la Iosif dulgherul, în sărăcie ai trăit!

Bucură-Te, că-n toată viața, ai muncit foarte cinstit!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul al 4-lea:

Vifor de tristețe a cuprins pe Maica lui Dumnezeu, întorcându-se din Ierusalim și neaflând în cale pe Pruncul Iisus. S-au întors și L-au aflat după trei zile, șezând în Templu, ascultând și întrebând pe cărturari. Deci, I-a zis Lui Maica: *«Fiule, de ce ne-ai făcut nouă așa? Iată tatăl Tău și eu Te-am căutat îngrijorați»*. Iar El a zis către ei: *«De ce era să Mă căutați? Oare nu știți că în cele ale Tatălui Meu trebuie să fiu?»* Și Maica păstrând aceste cuvinte în inimă, a cântat lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 4-lea:

Domnul Iisus a străbătut toată Galileea, învățând prin sinagogi și propovăduind Evanghelia împărăției, vindecând orice boală și orice neputință în popor și a mers vestea despre Dânsul prin toată Siria încât i-au adus pe toți bolnavii, demonizații și neputincioșii de i-a vindecat. Iar Tu Maică văzând profeția împlinindu-se, cu durere ai cunoscut că se apropie timpul când Fiul tău va fi adus Jerfă pentru păcatele lumii. De aceea, te fericim Maică și-ți cântăm:

Bucură-Te, că pe Fiul tău în slujba poporului L-ai dat!

Bucură-Te, căci cu inima înfrântă lui Dumnezeu te-ai jertfit!

Bucură-Te, că de potopul păcatelor lumea o ai mântuit!

Bucură-Te, că ai zdrobit capul șarpelui cel vechi!

Bucură-Te, că pe tine jertfă lui Dumnezeu te-ai adus!

Bucură-Te, că tristă ai fost Maica Domnului Iisus!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul al 5-lea:

Propovăduind Împărăția lui Dumnezeu, Iisus a muștră mândria fariseilor ce se credeau drepti și care ascultând pildele Lui, înțelegeau că despre dânșii vorbea și căutau ca să-L prindă, dar se temeau de popor care-L socotea Prooroc. Văzând acestea, Maica lui Dumnezeu se îndurera pentru Fiul cel iubit, temându-se să nu-L omoare și striga cu durere:

Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzând unii dintre iudei învierea lui Lazăr, au mers la farisei și le-au spus ce a făcut Iisus. Caiafa care era mare preot în anul acela, a zis: «*Mai bine este nouă ca să moară Unul pentru popor și să nu piară tot neamul*» și de atunci căutau cum să-L omoare. Noi însă, PreaCurată îți cântăm:

Bucură-Te, că ai născut pe Mântuitorul lumii întregi!

Bucură-Te, Maica Domnului că suferințele le înțelegi!

Bucură-Te, Împărăteasa cerurilor cea BineCuvântată!

Bucură-Te, că te rogi pentru lumea toată!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul al 6-lea:

Iuda – unul din cei doisprezece, la început apostol apoi vânzător, s-a dus la mai-marii preoți să-și vândă Învățătorul. Iar ei auzind s-au bucurat și i-au fâgăduit arginți, ca plată. Ci tu, Maica lui Dumnezeu, îndurerată pentru Fiul tău PreaIubit ai strigat cu amar Celui de sus:

Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Stând la Cină cu ucenicii Săi, Domnul Hristos, a spălat picioarele acestora, dând pildă de smerenie și le-a zis lor: «*unul dintre voi Mă va vinde*». Noi însă, Maica lui Dumnezeu, suferind împreună cu Fiul, îți cântăm acestea:

Bucură-Te, Maica Domnului de ale inimii dureri chinuită!

Bucură-Te, că toate le-ai îndurat în valea aceasta plină de suspine!

Bucură-Te, că în rugăciune ți-ai găsit bun adăpost!

Bucură-Te, că celor scârbiți, într-una bucurie le-ai fost!

Bucură-Te, potolirea întristărilor noastre!

Bucură-Te, că ne izbăvești din păcate!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul al 7-lea:

Vrând să arate Iubirea Sa de oameni și mulțimea Milei Sale, Domnul Hristos, la Cina cea de Taină, împărțâșind pe ucenicii Săi cu Sfânt Trupul Său și PreaCuratul Său Sânge, le-a poruncit să facă pururea aceasta în Numele Său. Iar ei, cu bucurie, au cântat lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 7-lea:

Nouă minune a arătat Domnul ucenicilor Săi, prin făgăduința că le va trimite pe Duhul Său Cel Sfânt și Mângâietor, Cel Ce de la Tatăl purcede și care va mărturisi despre Dânsul și-i va învăța tot adevărul. Iar noi, cu Duhul Sfânt, îți cântăm:

Bucură-Te, a Duhului celui Sfânt cămară!

Bucură-Te, Palat A Tot Luminos și PreaÎnfrumusețat!

Bucură-Te, minunată Încăpere a lui Dumnezeu-Cuvântul!

Bucură-Te, că ai adus din ceruri pe Mărgăritarul-Sfântul!

Bucură-Te, că prin naștere, ușile Raiului ni le-ai deschis!

Bucură-Te, că semn al milei cerești, nouă ni te-ai arătat!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul al 8-lea:

Străin lucru și dureros este, că Iuda cu un sărut și-a vândut Învățătorul. Ostașii și comandantul lor L-au prins pe Iisus și, legându-L, L-au dus la arhiereul Ana mai întâi, apoi la Caiafa. Maica Domnului aștepta hotărârea pentru Iubitul său Fiu, cântând lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 8-lea:

Iudeii toți L-au dus pe Iisus de la Caiafa la Pilat în pretoriu, pârându-L că este un făcător de rele. Pilat L-a cercetat și le-a spus lor că nici o vină n-a aflat într-Însul. Noi însă, îți cântăm acestea:

Bucură-Te, că de mâhnire inima ți-ai sfâșiat!

Bucură-Te, că pentru Fiul tău lacrimi ai vărsat!

Bucură-Te, că pentru Fiul tău lacrimi ai vărsat!

Bucură-Te, că fără cârtire ai răbdat durerea toată!

Bucură-Te, roaba Domnului, ce plângi și te tânguiești!

Bucură-Te, Împărăteasa lumii, ce rugăciunile noastre le primești!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul al 9-lea:

Toate neamurile te fericesc, ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, Stăpână și Maica Răscumpărătorului nostru; cu nașterea ta ai adus bucurie la toată lumea. Iar mai în urmă amărăciune adâncă te-a cuprins, văzând pe Fiul tău Cel PreaIubit batjocorit, la chinuri și moarte vândut. Noi, însă, cântare de umilință îți aducem, o, PreaCurată, cântând lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 9-lea:

Cei mai vestiți ritori nu pot să spună, Mântuitorule, suferințele ce le-ai purtat, când ostașii Ți-au împletit cunună de spini și Ți-au pus-o pe cap, îmbrăcându-Te în haină roșie. Noi cunoscând suferința Ta și a Maicii Tale celei preacurate îi cântăm așa:

Bucură-Te, că ai văzut pe Fiul tău, scuipat și bătut!

Bucură-Te, că pe Cel ce L-ai hrănit la sân, disprețuit L-ai văzut!

Bucură-Te, că în haină roșie și cu spini încununat L-ai văzut!

Bucură-Te, că împreună cu El ai pățimit!

Bucură-Te, că L-ai văzut pe Dânsul, de ucenici părăsit!

Bucură-Te, că de judecătorii cei fărădelege, L-ai văzut osândit!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul al 10-lea:

Vrând să-L scape pe Iisus, Pilat a zis poporului iudeilor: *«Este obiceiul de a vă elibera un întemnițat de Paști. Vreți să vă eliberez pe Împăratul iudeilor?»* Atunci toți au strigat: *«nu pe El, ci pe Baraba!»* Lăudând Milostivirea lui Dumnezeu care a dat pe Unicul Său Fiu la moarte de Cruce, ca să ne izbăvească pe noi, de moartea cea veșnică, Îi cântăm Lui: **Aliluia!**

Icosul al 10-lea:

Zid și scăpare fii nouă, Stăpână, celor care suntem istoviți de boli și mâhniri, că însuși ai suferit, auzind pe iudei strigând: *«Răstignește-L, răstignește-L!»* Acum auzi-ne și pe noi cei ce-ți cântăm ție:

Bucură-Te, Maica milostivirii, ce ne-ai șters plânsul cel de durere!

Bucură-Te, a păcătoșilor căzuți, grabnică mântuire!

Bucură-Te, a creștinilor mijlocitoare nerușinată!

Bucură-Te, că de patimile cele rele ne mântuiești îndată!

Bucură-Te, că inimii înfrânte îi dăruiești veselie!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul al 11-lea:

Cântare de umilință aducem Mântuitorului lumii, Care de bunăvoie a mers la patimi și moarte pe cruce. Ostașii L-au dus la Golgota și L-au răstignit. Lângă Crucea lui Iisus stăteau: Maica Lui și Mironosițele femei. Deci, Iisus văzând pe Maica Sa și pe ucenicul pe care-l iubea, i-a zis Maicii Sale: *«Femeie, iată fiul tău!»*; apoi ucenicului Său: *«Iată Maica ta!»* și

din ceasul acela a luat-o ucenicul la sine. Iar tu, Maica Domnului, văzând pe Fiul tău pe Cruce murind, ai cântat cu amărăciune lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 11-lea:

«*Fiul meu și Dumnezeule Veșnic, Creatorul a toată făptura, cum rabzi chinuri pe Cruce?*» zicea, plângând Curata Fecioară. Prin străină nașterea Ta, am fost mai fericită decât toate maicile, dar vai mie, că văzându-Te acuma răstignit, sabia îmi străpunge inima. Noi amintindu-ne de durerea ta, plângând cântăm acestea:

Bucură-Te, că de bucurie și veselie n-ai avut parte!

Bucură-Te, ceea ce pe Fiul tău de bunăvoie pătimind pe Cruce L-ai privit!

Bucură-Te, că pe Fiul tău cel iubit L-ai văzut răstignit!

Bucură-Te, Mielușea, care pe Mielul junghiat L-ai văzut!

Bucură-Te, că pe Doctorul sufletesc și trupesc L-ai văzut rănit!

Bucură-Te, că pe Fiul tău înviat din morți L-ai privit!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul al 12-lea:

“*O, Lumina mea cea dulce, nădejdea și viața mea, o, Bunule Doamne, cum Te stingi pe Cruce*” – Fecioara suspinând grăia: «*Grăbește-te, Iosife, la Pilat și cere Trupul Învățătorului tău!*» Iar pe Tine văzându-Te gol și fără slavă zicea: «*Fiul meu, sabie a trecut prin sufletul meu, după spusele dreptului Simeon*». Iar noi suferind împreună cu Maica Ta, Milostive Mântuitoarele, Cel ce Te-ai săvârșit pe Cruce, rupând zapisul păcatelor noastre, Te rugăm, dă-ne har ca să-Ți cântăm cu dragoste: **Aliluia!**

Icosul al 12-lea:

Cântând Milostivirea Ta, Iubitorule de oameni, mă închin îndurărilor Tale, Stăpâne. Că vrând să mântuiești făptura Ta ai primit moartea, – zicea PreaCurata. Ci, cu învierea Ta, Mântuitoarele, miluiește-ne și pe cei ce cântăm:

Bucură-Te, că ai văzut mort pe Domnul Cel Slăvit!

Bucură-Te, că ai sărutat Trupul Fiului tău adormit!

Bucură-Te, că Lumina cea dulce, pe Domnul, în mormânt L-ai așezat!

Bucură-Te, că pe Fiul tău cu atâta jale L-ai îngropat!

Bucură-Te, căci cu giulgiu, Trupul sfânt L-ai înfășurat!

Bucură-Te, că sabia tristeții te-a îndurerat!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul al 13-lea:

O, PreaLăudată Maică, ceea ce te-ai istovit de amărăciune, stând lângă Crucea Fiului și Dumnezeului tău, ascultă suspinele și plânsul nostru și ne izbăvește de mâhniri, de dureri și de moartea cea veșnică pe toți cei ce nădăjduim în nespusa Ta milostivire și cântăm lui Dumnezeu: **Aliluia! Aliluia! Aliluia!** (*Acest Condac se zice de trei ori*)

Icosul întâi:

Îngerul ce a vestit păstorilor din Betleem Nașterea Mântuitorului lumii, împreună cu Puterile Cerești au cântat: «Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!» Iar Tu, Maică, n-ai avut unde să-Ți pleci capul și ai născut pe Fiul Tău în staul, înfășându-L în scutece și punându-L în iesle. Cunoscând tristețea sufletului Tău îți cântăm așa:

Bucură-Te, că pe Fiul Tău, cu glasul gurii Tale L-ai mângâiat!

Bucură-Te, că Pruncul Cel veșnic cu scutece L-ai înfășat!

Bucură-Te, că pe Cel ce ține lumea, cu lapte L-ai hrănit!

Bucură-Te, că staulul dobitoacelor ca un Rai s-a arătat!

Bucură-Te, că Tron de Heruvimi, pe pământ Te-ai arătat!

Bucură-Te, că în naștere și după naștere, Tu Fecioară ai rămas!

Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul întâi:

Alesei Fecioare Maria, Celei mai presus de toate fiicele pământului, Maicii Fiului lui Dumnezeu pe care L-a dat pentru mântuirea lumii, cu umilință îi strigăm: caută la viața noastră cea mult necăjită, amintește-ți durerile și suferințele pe care le-ai îndurat, ca Una ce ești de o fire cu noi și fă cu noi după milostivirea ta, ca să strigăm ție: **Bucură-Te, Maică a lui Dumnezeu mult-pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!**

Rugăciune către PreaSfânta Născătoare de Dumnezeu:

O, mult îndurerată Maica Domnului ceea ce ești mai presus decât toate fiicele neamurilor, pentru curăția ta și mulțimea suferințelor ce le-ai răbdat pe pământ, primește rugăciunile și suspinarea noastră și ne păzește sub acoperământul milostivirii tale, că alt adăpost și caldă mijlocire,

afară de tine nu avem. Ca ceea ce ai îndrăzneală spre Cel născut din tine, ajută-ne și ne miluiește cu rugăciunile tale, să scăpăm de toate săgețile urii, vrăjmășiei și dezbinării dintre noi! Potolește inimile învrăjbite și întoarce în ele dragostea cea frățescă, pentru ca iubindu-ne unii pe alții, să ne trăim viața în pace și bună înțelegere, și, astfel, să ajungem cu toții în Împărăția cerurilor, unde împreună cu toți Sfinții vom cânta Slavă Unuia Dumnezeu în Treime: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, totdeauna acum și pururea și în nesfârșii veci. Amin!

A DOUA RUGĂCIUNE CĂTRE MAICA DOMNULUI:

O, Maica a lui Dumnezeu MultPătimitoare, ceea ce pentru curăția ta și pentru nenumăratele suferințe îndurate de tine pe pământ, ești mai presus decât toate fiicele pământului, primește suspinele noastre multîndurerate și ne păzește sub acoperământul milostivirii tale, căci alt adăpost și solire caldă în afară de tine nu avem, ci tu, îndrăznire având către Cel născut din tine, ajută-ne și ne mântuiește cu rugăciunile tale, ca, fără de opreliști, să ajungem în Împărăția cerurilor, unde, împreună cu toți Sfinții vom cânta lui Dumnezeu Celui în Treime slăvit, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin!

Și apoi se face **Otpustul:**

Pentru rugăciunile PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, ale Sfinților Părinților noștri și ale tuturor Sfinților, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi! **Amin!**